

Çocukluktan Kalma

– Fırat AVCI · 08 Şubat 2011

Nasıl beceriyorum bilinmez
Hep sivri bir köşe
Buluyorum başımı çarpmak için hayatın bir yerlerinde

Dondurma hala aynı kıvamda
Çikolatanın her rengi makpul

Elma ve erik ağaçları
Yırtmak için bekliyorlar
Kazak gömlek ne varsa üzerimde

Taze bahar çiçekleri
Yeşil otlar
Şırıldayan su
Özlüyor benliğimi

Uçurtmam
Aynı irtifada takılı
Hiç bırakılmadığı için elimden
Alışkın da sayılmaz gökyüzüne

Yağmur kokuyor mevsim
Toprağa basınca çıplak ayaklarımla
Bilmecelerimi unutuveriyorum yine

Tahta arabam
Şımarıklıklarımı taşıyor çok öteye
Geç kalıyorum
Sokak tenha
Evlerin ışıkları yakılmış çoktan
Kızarmı yine babam?
Annem merak eder mi acep?

Okuldan kaçsam
Defterlerimin arkasına

Kara kalem çizsem hayatımı öylece
Afferin alır mıyım öğretmenimden?

Daha dün diye başlayan
Ne kadar tanıdık şarkı varsa
Hepsini söylersem
Dönebilir miyim
Eski ve hayal
Şen ve mutlu
Yitik ve yarım kalmış çocukluğuma?

Bir telaş hayata dair
Aceleyle yaşamalar birikiyor avuçlarımda
Gam kasavet
Geniş omuzlu yalnızlık
Belkilerden boynuma ilişen
Beni bana sürgüleyen halkalarım
Örtmese rüyalarımı

Bütün kapıları açsa bezirgan başı
Kapı hakkı
Beni versem
Dönme dolaptan seyretsem arzı
Pili hiç bitmese oyuncaklarımın
Elimden alınmasa artık
Kırık dökük zamandan
Kendime ayırdıklarım...